

O jeden den méně než v předchozích 17 letech tentokrát čítala pražská předkola Porty - ve dnech 10. a 11. 3. 2008 se tradičně uskutečnila ve stodůleckém Mlejně. Hned v úvodu článku je třeba konstatovat, že nejenže ubývá soutěžechtivých interpretů (absolutně i relativně, další úbytek je patrný při přepočtu soutěžících na kusy - přibylo sólistů a dvojic), ale stále ubývá i folkové publikum. Sál byl slušně zaplněn soutěžícími a známými soutěžících. Folkové publikum tedy rovněž nezajímají novinky v žánru a potvrzuje se tak i další téma z jiné aktuální diskuse na tomto serveru - i folkoví lidé chtějí své osvědčené jistoty a jejich opakování. Nemůžete se tedy divit, že v rádiu jen výjimečně uslyšíte některého z předkolových interpretů, když na něj ani nepřijdete a naopak, že rádia opakují stále dokola ověřené jistoty.

Porota byla ve složení: Petr Balík Vohnout, Marcela Voborská, Honza Komín, Petr Guth a autor článku, zvučil Pája Jindrák, z nouze konferoval Petr Lochness Křivohlávek, který ale zasvěceně informoval především o novinkách v letošní organizaci Porty, organizačně se jako vždy výborně starala Maruška Navrátilová a soutěžili tito:

Pavel Petran - solidní nevýrazný standard, právě tou solidností a neexperimentováním vedoucím k jistotě v projevu i písničkách zaujal 80% poroty. Postup.

Kojoti - trpěli velkou trémou vedoucí k nesehranosti až klopýtání. Recept snadný: hrát, hrát, hrát - žánrově takovýchto kapel na pomezí country a bluegrassu moc není a bylo by škoda, kdyby toho nechali jen pro tu trému.

Jiří Řehulka - na rozdíl od minulých let porotu nezaujal, nejspíše asi zvoleným repertoárem. Byl sice veselejší než jeho kolegové, ale tak nějak komunálně agitačně.

Duo Svitky - vtipně nazvali své vystoupení "muzikál o třech větách", nejvýstižněji je lze charakterizovat jako "malí Panelfotři" - polovinou dua je totiž J. Kyncl. I polovina stačila na postup u 80% poroty.

Petr Brousil je lepší v kapele, jako sólista měl spíš technické problémy - netrefoval se do tónu.

Qjeten - zaujal bez výjimky porotu, skupina je rok od roku lepší, hrají pulsující moderní folk, i zpěvačka výborná. Postup zcela bez diskusí.

Kafecaj (sólista) - naopak porotu rozpoltil, já měl pocit, že si na blues jen hraje, že ho moc necítí a nedostatek souznění nahrazuje intenzitou projevu. Postup s odřeným úplně vším a podruhé by se to povést nemuselo.

Fromáž - mně se líbila jejich inspirace francouzským folkem či folklórem a syrové provedení písní, a to i přes problémy s intonací. Bohužel jsem byl v porotě jediný, kolegové slyšeli víc technických nedostatků.

Xindl X (O.Ládek) - jednoznačně největší letošní překvapení. Folkový rapper, včetně toho charakteristického vědomého obracení přízvuků. Drsný a přitom vtipný. Objev roku. Postup od 100% poroty.

Heduš a spol (duo) - podobně jako Kafecaj porotu rozpoltili, mě zaujal nosný melodický nápad v písních i odvaha k šansonu, ostatním v porotě víc vadila technika kytaristy. Postup na poslední chvíli.

Romana Sulčíková - "*mály krýžek stójo f póly*" - sorry, takhle to fakt asi nepůjde. Inspirace Radúzou a městským folkem byla až přehnaná, byla to komedie s operetními manýry, ale bohužel bez obsahu. Šlápnutí vedle při volbě tváře. A jak patrně z úvodu odstavečku - ani technicky to nešlo - pracovat na artikulaci je třeba, když už se zvolí tento typ projevu.

Šuplík - stále jsem zkoumal, jestli to myslí vážně nebo jestli si dělají s tak kamennou tváří p*del. Protože na to nepřišel nikdo z poroty, nepostoupili.

Josef Pithart - na závěr prvního večera byl komunálně satirický a plytký v tom nejhrubším vydání, verše o podprdě jsou fakt už oprdění dvacet let. Takže nic.

Věra Pivoňková - otevírala druhý večer a moc přehrávala úplně všechno: nepřírozně protahovala dlouhé slabiky (nebohéééééóóóó) a přitom špatně artikulovala, složitě se doprovázela na kytaru a obsah textů jsme jí příliš nevěřili.

Dva z Vodrhova - sice měli kostýmy, ale to bylo všechno. Komunikovali s publikem a aktuálně upravovali písničku, ale bohužel, takto odvážný nápad musí být podpořen stoprocentní technikou. A ta tu nebyla. Trochu parodovali, ale zdá se, že by na parodování byli zatím zralí sami. Po první písni byl znám model celého jejich repertoáru. Nápadu se nevzdávat, ale dřít na něm, zní závěr.

Hanka Čechová - 2x zapomněla text, kombinace trémy se sklerózou mohla být smrtící, naštěstí se našla část poroty, které nevadila částečná formálnost a klišovitost intimních textových výpovědí. Postup jen tak tak.

Pražští trubadúři - zbytečně nabubřelý název vzhledem k repertoáru, který byl až moc obyčejný. Dopustili se snad všech začátečnických chyb: anglická pomalá píseň, ve které vynikly intonační a rytmické nepřesnosti a česká angličtina. Možná, kdyby ji nevybrali, měli by šanci. Všeobecně pak silové pojetí zpěvu. Sypající se brambory tam, kde bylo nutné souznění ve vokálech. Ale když budou hrát a hrát a hrát, tak třeba příště... U poroty nevzbudili zásadnější odpor, žádná z jejich chyb nebyla totiž nepřekonatelně velká, ale dohromady nakonec dopadli hůře než třeba někdo s jednou velkou chybou, kdo porotu dokázal rozpoltit.

Zbyněk Zeman - Romana Sulčíková v kalhotách, řekl bych. Abych byl konkrétnější: silové pojetí zpěvu, nesesly některé rýmy a nedržel rytmus.

Kámen úrazu - tady to naopak vůbec kámen úrazu nebyl, skupina roste každým vystoupením. Třetí soutěžící, na kterém se porota shodla z 80%.

Jakub Janda - trošku popisný romantik, trošku bigotní, ale příjemně a nevtíravě, asi 5% Karla Plíhala v něm je. Až ho bude aspoň třetina, chce-li tedy jít tímto směrem, postoupí i od poroty, zatím mu stačí houf kamarádů na postup z diváckého hlasování.

Panelákoví fotři - bál jsem se, že překvapěj zase jen drsnějšími texty a rozervanějšími melodiemi, ale opak byl pravdou: kromě Bum-bum Ludvíka měli všichni čtyři banjo!!! A předvedli virtuózní a přitom strhující a bezchybný minikoncert, hudebně i slovně vtipný a technicky bez chyb. Na tom se shodla (potřetí a naposled) celá porota.

Fr. Barták - několikrát opakoval, jak pozorně čte recenze svých vystoupení. Škoda, že si z nich bere jen to, co chce a co dovede. A tak místo toho, aby klavír a jazykolamy, ke kterým asi měli moji recenzní předchůdci loni výhrady, opustil, tak se naopak snaží prohloubit. Jazykolamy mu bohužel ale stále nejdou (Františku, poslechni si Bobry - Strč prst skrz krk - to je dolní laťka), a klavír sice byl dynamický, ale sorry, takhle se to cvičí už v Lidušce. Snad jen čínská melodika v první písni zaujala, jenže tuto cestu Franta nerozvinul. A tak zase nepostoupil.

Mangabej - hráli moderní folkrock a možná mírná tvrdost projevu způsobila, že zaujali jen 60% poroty, trochu se inspirovali i Žalmanem. Pro mě byli v této kategorii těsně za Qjetnem.

Matěj a Buřt - uzavírali večer, snažili se být milí a originální, a tak jednu píseň odehráli se špunty v uších a třetí píseň jako že nezahráli vůbec, ale nějak nevím, proč vlastně vystupovali?

Suma sumárum - porota se shodla bez problémů a na první pokus na 7 jménech, a kdyby 7 nebylo na večer málo, bylo by to ještě jednoznačnější jednání poroty než v minulých letech. Protože se ale tak nějak cítilo, že by z 23 soutěžících mohlo postoupit těch 10, rozpoutal se o tři poslední postupová místa tak nelítostný boj, jaký jsem naopak ještě nezažil. V podstatě pak šlo už ne o to, kdo z těch tří posledních v desítce postupujících podal lepší výkon, ale kdo ho podal míň špatný. Z mých tipů neprošla akorát Fromáž, Heduš a spol se nakonec probjovali do toho závěru desítky. Jedenáct soutěžících na 16. 4. 2008 tedy slibuje příjemný poslech a vzhledem k vyrovnanosti většiny startovního pole v podstatě všichni začínají zcela znova.